

LA CAMPANA DE GRACIA

LO NOU BATALLO.

La Margarida y comparsa al frente dels seus xicots.

UN CADAVER.

és la senyal més evident de la mort de una persona la seva descomposició.

Mentres no respira, encara que ja l'hajan vestida y l'hajan fet la caixa, no 's pot dir que siga morta, ja que de vegades s'han vist exemples de difunts, que ab lo traqueteig del cotxe del morts han ressucitat quan duyan á enterrarlos.

Sí: mes d'un casat hi ha hagut al mon que, content de veurers viudo, però fingint la tristesa que 'l mon exigeix en semblants cassos, duya á la seva dona ben empaquetada cap al cementiri; pero pèl camí ha trucat al bagul: un suor fret ha cubert lo front del recién viu-do: han obert la tapa y s'ha trobat ab la seva dona mes viva que may, tenintsela qu'emportar cap á casa ab lo mateix cotxe ab que ell tant satisfet anava á deixarla al camp de la quietut.

No estranyin aixó, que de cassos com aquets plenas ne van las gacetillas dels periódichs, y encare que moltes vegades son las gacetillas nascudas de la imaginació del gacetiller, no sempre hi ha al mon falta de notícias, y lo que varias vegadas pot dirse en mentida, alguna vegada bè pot ser vritat.

Lo cadáver mes notable d'aquí Espanya, que s'ha trobat en un cas semblant, es, sens dupte, 'l cadáver del absolutisme.

Recordémnos de quan dominava plenament, passant l'estona encenent las fogueras de la Santa Inquisició: recordémnos de quan rodejat de milers de frares, despedia per tot arreu allá ahont passava aquells perfums de rapé, que donan caràcter á l'atmosfera d'aquella época: recordémnos de quant, representat pèl rey Narissotas, tancava las universitats y obria academias de tauromáquia: recordémnos en fi de que no mes que estussegant, allunyava del seu costat als que un sol cop á la vida haguessen professat ideas lliberals, per mes que aquestos fossen los impávits legisladors de Cádiz, que al crit de llibertat salvaban la patria espanyola, contra las terribles agresions del gran capitá del segle...

¡Ah! poch's anys després una nova idea sortia valentament á disputar l'Espanya al vell y empedernit absolutisme.

Era l'idea lliberal que cridava als seus fills, y que, si débil en un principi, no podia sostenirse davant per davant del que tantas arrels havia posat en Espanya, acababa per plantarli cara, per bítreshi y véncel.

La guerra dels set anys, ab los seus rius de sanch, ab las sevas desgracias y ab aquella série de esforços de gegants, acabá ab un conveni, fill de la debilitat dels nostres enemichs.

—Ja es mort l'absolutisme, digueren nostres pares; però s'enganyavan.

L'absolutisme, es cert que havia rebut un cop mortal; pero si firmá 'l conveni fou tant sols pera revenirse y tornar á probar fortuna.

Mala herba may mor, diu l'adagi; y ¿cóm podia morir l'absolutisme, sent l'herba mes venenosa que 's cria sobre la crosta de la terra?

Bè es cert que 'l conveni de Vergara vingué á ser com una especie d'absoltes cantadas sobre de son cadáver; però al any 48 ja 'l mort se tornava á bellugar: hi tornava en 1855 y finalment, aprofitant la guerra d'África, feya lo mateix en San Carlos de la Rápita, entre l'escándol universal.

Pero reposant desde aquell temps y desde aquell temps revenintse ab una pertinacia incomparable, havia d'aixecarse poderós en 1872, pera fer veurer á l'Espanya que no tots los que s'enterran moren, y que 'l mort de 1840, trenta dos anys després tenia forsa sufficient pera jugarse la sort d'Espanya ab la idea lliberal.

Y are veyém que si l'absolutisme es un cadáver, es de fet un cadáver que assassina!

Peró, ab la resolució ferma de acabar ab ell y de no perdonar medi de sortirnos ab la nostra, no admetent en las sevas darrerías conveni ni arreglo de cap especie, l'absolutisme morirá.

Morirá, sí, perque es ja un cadáver que 's descompon,

Mirémlo d'aprop y ho veurém.

Ahir va comensar á veure 's rosegat per duas forsas contrarias: los clericals y 'ls guerreros: la mitra y la boyna se 'l disputavan.

Los cabecillas á qui tots ells devian mes agraument eran desterrats, com en Castells, que fou lo primer d'alsarse y 'l que mes perills corré en defensa de la malehida causa.

Després d'en Castells, en Velasco, després en Savalls, que sols á forsa de grans humiliacions logra reconquistar lo puesto que tractavan de pèndreli: després d'en Savalls cinquanta mes.

Y en Santés es condemnat á mort, y en Vallés tancat en un convent.

Y en los Nort los viscains se desbandan y 'ls guipuscoans se negan á anar á Navarra á combatre, perque Navarra no es Guipúscoa, y ells no volen defensar mes que la seva casa.

Y s'alsan carlins que 's sublevan al crit de *Vivan los fueros*, y las forsas del Terso n'agafan alguns, y 'ls fusellan sense misericordia, com si 's tractés de voluntaris de la República, demostrant ab aixó que la que menos volen los carlins per las Vascongadas, son los *fueros*, per la conservació dels quals sos habitants deixan rompre 's lo batisme.

Y 'ls recursos escassejan, y hi ha batallons carlins que fá tres semmanas que no cobran, y altres que 's presentan, y altres en fi que maleheixan l'hora en que 'l pare fulano ó mossen perengano va darlos entenent d'anarsen ab las partidas.

Y 'ls cuchs rosegan al cadáver, y aquest si 's belluga encare, es realment perque fá las últimas extremituts.

De modo que anantse'n en Concha á Estella, com hi va ab numerosas y decididas forsas, podrá donar al pútrit absolutisme 'l cop de gracia, fent de manera que d'aquest cadáver galvanizat no se 'n parli ja may mes aquí en Espanya, si no es pera recordar sas tristas aventuras.

Mes per aixó es precís que no 's senti á parlar de convenis ni d'arreglos: es necessari que la pagui qui l'ha feta, y que 'ls mals fills d'Espanya, que han aplicat á son pit la teya encesa de la civil discordia, no tornin á trepitjar may mes la nostre terra y deixin los ossos en l'estranger; y es precís també, que las provincias eternament rebeldes paguin ellas solas los gastos de la guerra que han promogut, y sigan en lo sucesiu igualadas ab lo restant d'Espanya, perque aprengan una mica mes á estimarla y á conéixela.

BATALLARAS

Sembla que algun ex-ministre republicá, y no per cert dels que detestan la popularitat ha demanat y se l'hi han concedit los 30 mil rals de cessantia.

Ho sentim per ells, tota vegada que 'l nostre partit fou lo que va proposar la abolició de las cessantias als ex-ministres.

A nostre entendre aquestas abdicacions no tenen disculpa. Netenen aquellas que refueixen en bé del país ó del partit que 's pertany; pero las que refueixen únicament en bé del individuo, que 'ns perdonin los ex-ministres republicans, que al nostre entendre mes aviat s'haurian de cuidar d'aixó que de discutir, si immediatament convé que tinguém 25 ó bé 26 graus mes de federalisme.

Lo poble faria mes cas del exemple que de la prédica.

Los republicans francesos comensan á obtenir lo premi á que s'han fet acreedors ab sa conducta noble, prudent y patriótica.

L'altre dia, l'Assamblea monárquica, aquella que ab l'intent d'anar passant y adorant prorogava sa existencia, sense decidirse may per res, no pogué menos de acordar per majoria la urgencia de una proposició determinant que la República era la forma de govern de la nació francesa.

Un legitimista desesperat presentá una altra proposició declarant que era la monarquia la forma de govern de Fransa y fou desetjada.

¿Per qui?

Pèls monárquichs, que sucumbeixen á una necessitat imperiosa, gracias al tacto exquisit dels republicans francesos.

Aprenguém republicans espanyols en tant eloqüent exemple!

¡Gloria als valents voluntaris figuerenchs!

Vaja: que ja deuen saberho que 60 voluntaris de Figueras y alguns poch's carrabiners que anavan á Rosas, se vejeren de prompte sorpresos per mes de 400 carlins manats pèl Xich de Sallent.

Al veure 'ls se defensaren en retirada, resistint ab gran valor los atachs de la caballeria carlista y replegantse cap á Rosas ab molt bon ordre.

Al saberho sos germans de Figueras, improvisan una columna y corren á socorre 'ls. ¡Ah amigo! Los carlins se baten, los de Figueras ab mes valor que may, aquells fujen carregats de morts y de ferits, y 'ls de Figueras regressan á la republicana vila, carregats de trofeos de sos enemichs, entre l'entusiasme del poble, y fraternisant com á valents que son per igual, voluntaris y carrabiners, que no fan mes que atribuirlos uns als altres la victoria.

¡Admiració pèls Figuerenchs! Catalans, imitémlos, y 'l carlisme no dura quatre dias!

A Alcora (Castelló) han rebut los carlins una solemne felpa.

Atacats ab gran valor y cullits després entre dos focs, deixaren lo camp sembrat de cadáver, entre ells lo fill del infant D. Enrich.

¡Gloria al general Montenegro! ¡Gloria á la valerosa guarnició de Castelló de la Plana!

La ronda volant de Vilafranca manada pèl ciutadán Canal féu l'altre dia una sortida, dispersant un grupo carlí, fentli un presoner, y prenenli algunas armas.

Si 's multipliquessin las rondas, de segur que 'ls resultats contra 'ls carlins se multiplicarian també.

Los capellans de Gironella se negaren á donar los sacraments á una pobra obrera, pèl gran pecat d'haverse casat civilment.

Després de morta, l'hi negaren també la terra sagrada.

L'odi implacable que tenen alguns presbíteros á las lleys civils, jo faria que 'l tinguessin també á las lleys penals, y á fé de redactor de *La Campana*, que mes de quatre vegadas desde la presó, malehirian los resultats del Códich.

Los carlins tractavan d'atacar á Sant Feliu de Guixols; però al veure que 'ls valents voluntaris d'aquella republicana vila 's preparavan á rébrels com cal, giraren qua y fugiren á tota pressa.

Ximplets! Ja havian de saberho que *Sant Feliu* está renyit ab la religió... carlista.

Un exemple práctic de lo que farian los carlins si may governavan la desgraciada Espanya y cobressin per exemple los drets de aduanas.

En una diligencia que venia de Fransa hi anava un passatjer que duya dos cistells de peras. Uns aduaners carlins que hi havia á la

frontera li feren pagar los drets que 'ls doná la gana. L' home 'ls pagá y continuá 'l camí. Al arribar á la Junquera, los carlins que allí hi havia procedeixen á un registre: l' hi troban las peras, obran los cistells y se las menjan.

Lo pobre passatjer se desfá explicantlos com ell ha pagat los drets, los carlins no se l' escoltan, y quan están tips, tiran las peras que quedan per terra, las trepitjan y calan foch als cistells.

Repeteix lo passatjer que ja ha pagat las peras, y llavors l' emprenen á cops de puny contra ell, y acaban per agafarlo y durlo á la presó.

Després de quatre horas, gracias á las influencias de un carlí casulá, 'l treuhen al carré, masegat y penedit de no haver posat mistos dintre de la fruyta.

Ha sortit á la llum pública y 's ven á ca 'n Lopez al preu de una pesseta, un bonich volum de poesias, que ab lo titol de *Cansons del temps* acaba de publicar lo llorejat poeta ciutadà Riera y Bertran.

Es una obra útil pèl poble, plena de sentit práctic y que fuig completament d' aquell género vuyt, que ni ensenya ni deleyta.

Combat certas preocupacions del poble ab un estil clar, senzill y agradable, y moltes de las bonicas poesias que conté han merescut grans aplausos en las reunions ahont han estat llegidas.

Un ajudant de 'n Santés s' ha presentat á indult á Madrit.

Se coneix que 'l minyó, mentres s' ha tractat de la guerra, l' ha ajudat tant com ha pogut; però pres lo seu amo, y posat en capella, renuncia de bon grat á ajudarlo á ben morir.

Ha mort un antich republicá, modest, honorat y altament simpátich. Al ciutadà Joseph Monfort nos referim, que algunas vegadas havia pertenescut al Comité provincial y al Directori.

Perseguit pèls Borbons havia hagut d' emigrar mes de un cop, fugint de la sanya de sos perseguidors.

La seva mort ha sigut casi repentina, omplint de dolor á tots sos amichs y coneguts, pues á un home tant bó com lo pobre Monfort, bastava veure'l un cop per estimarlo.

Un gran número de sos correligionaris l' acompanyá fins al cementiri: *La Campana* llansa una llágrima damunt de son sepulcre.

Una numerosíssima concurrencia assistí 'l dissapte últim al concert que á benefici de las simpáticas esposa y filla del infortunat Clavé, 's doná en lo teatro del Prado Catalan.

Gracias doném als assistents desde 'l fondo del nostre cor Honrant á n' en Clavé á sí mateixos s' honraren.

Los carlins han trobat un nou aliment, pera calmar la fam de sos partidaris.

Y es un aliment tant bó, que té la forma de píldoras, y qui 'n menja una vegada sols, may mes té gana.

Hi ha carlins que no se 'ls paga: cridan, s' esbalotan, s' alteran, hi van los seus jefes, los agafan, los fan agenollar y 'ls fusellan.

De modo que las píldoras que fan passar la gana son de plom.

Aixis ho han fet ab uns quants sargentos á Tolosa.

Lo país celebraria qu' entre ells se generalisés la moda de menjarne.

UN CARLISTA.

Sa cara es farrenya
de cor no 'n te pas,
si algú perdó implora,
contesta matant.

Comet ab cinisme
tals atrocitats,
que l' home mes bárbaro
no ho faria may.
Per molt que assesini,
son instint malvat
may prou tip se troba
de sang lliberal.

Algú de vosaltres
me preguntará:
¿Qui es donchs aquest home?
—Escolta y sabrás.

Dèu, rey y la patria
diu son estandart,
ni en lo primer crehuen
pues que lo matar.
es contra la lley
del Crucificat.

Ni la patria estiman,
pues li fan tant mal,
que ab poch com aquestos
s' en 'nava á rodar.
Ni al seu rey serveixen:
defensen vuit rals.
¿Mes qui es aquest home?
lector tu 'm dirás.
—Escolta una estona
que prompte ho sabrás.

Quant entra en un poble
las donas violant,
cumpleix lo precepte
de no desitjar
la dona del próxim
qu' es nostre germá;
saquejant *practica*
santa caritat;
incendiant las casas
cumpleix com *leal*,
la heroica defensa
de la propietat.
—¿Será algun bandido?
¿un lladre será?
—Es mes ¿no hu acertas?
—Carlí?
—Endavinat.

JOAN RAFFEC.

Entre en Carlets y la Margarida han surgit algunas diferencias, porque aquesta última estava empenyada en anarse'n á Lóndres á veure á n' en Cabrera, y 'l Terso s'hi ha negat.

Ah! De segur que no es per en Cabrera que no la deixa anar á Lóndres, sino per por dels *inglesos*.

Com ne tè tants!..

La dona del Terso ha penetrat á Espanya.
¡Ben vinguda siga!
Sobre tot si aquesta *tersa* tè de dur la *lliura*!

Lo capitá general d' Aragó diuhen que 's dirigeix ab 8000 homes cap á Canta *vieja*.
Ya pot cantar la vella, que si de las riallas ne venen las plorallas, dels cants ne venen los gemechs.

En lo teatro Romea s' ha obert un gabinete de figuras de cera.

No l' hem vist; pero de segur que n'hi ha un altre á Espanya de mes perfecte.

Ho dihem, encare que 's tracti dels nostres enemichs, perque un deber de justicia 'ns hi obliga.

Si 'l públich vol veure figuras de cera, no té mes que anarse'n á Navarra, en los campaments carlistas de las inmediacions de Estella.

¡Allá, allá per veure gent demacrada y groga!

—*Quien viva*, un carlí pregunta
—Espanya un paísá respon.
Y 'l respondre viva Espanya
Cau en terra l' espanyol,
Ferit per certera bala
Que l' hi entra hasta 'l fons del cor.

Un grupo de gent armada
Surt al instant d' un cantó:
—*Quién viva!* 'l carlí preguntan,
Espanya 'l carlí respon,
Y á un del seus que l' escoltava
D' un tiro l' ha deixat mort.

Un capellá cabecilla,
sapigut lo cas com fou,
Esclamá: —Noys viva Espanya
No hu diheu may sobre tot.
Si algun guaita vos pregunta
Quien viva, feu com faig jo,
Responeu *viva la patria*,
Y á la panxa 's dava cops.

Los fueristas cridavan "*Mori en Carlos*" y "*viva en Santa Cruz*."

Y tenian rahó.
Per tenir *fueros* no hi ha ningú á Espanya com en Santa Cruz.

Diuhen que 'l Terso ha anat á Fransa á buscar *fondos*.

A *buscar fondos* ¿ho senten?
Sí: á buscar *puestos ben fondos* per amagarse!

Temps endarrera va haverhi grans desfalchs á Filipinas.

Després va descubrirse un gran frau de paper sellat, fet ab lss mateixos motllos del govern.

Are 'ns surt lo telégrafo dihentnos que 's acaba de descubrir també gran quantitat de carpetas de cupons falsas.

Molt será qu' entre tantas falsificacions no se 'ns falsifiqui també la República y se 'ns fassa menjar al noy Alfonso fregat ab polvos de mirall.

La plaga de la llagosta s' ha presentat á la provincia de Lleó.

També la horrorosa plaga de llagosta carlista ha caygut sobre 'l pobre *Lleó* espanyol.
Ab aixó forsa paciencia, y forsa feyna.

'LS INGLESOS.

Alt y magre, ab grans patillas,
ab quatre ulls y 'l coll molt dret,
roig y sério, ab gran catxasa...
aquest es inglés decent.

La levita molt vermella
tot fent *esses* pèls carrers,
aqui cau, allí entrabanca...
es un *inglés* indecent.

Miri que 'm deu trenta dnros
y un pico d' alguns ralets
per pantalons y levita...
¡¡¡Aquest es lo pitjé inglés!!!

TRES DE SECAS.

Los carlins de Vinarós se llueixen.

Esperant á l' Alfonso y á la Blanca han embargat tots los mobles de lujo pera guarnisl'hi las habitacions.

¡Vaya uns prínceps reals los germans del Terso!

Volen serho d' Espanya, y ab prou feynas si 's mouhen de *Manlleu*.

Lo cabecilla Sagarra ha publicat un bando, imposant grans penas als que usin ó ensenyin lo sistema métrich decimal.

Ja sabiam que pèls carlins lo metro era ben malaguanyat.

Per ells la *vara*, res mes que la *vara*.

Diu que 'ls carlins de Viscaya han demanat al Terso que destitueixi al marqués de Valdespina.

Tant si 'l treu com si no 'l treu, no s' arrencará la causa absolutista la corona d' espinas que tè al front.

A Alicant s' hi ha establert un dipòsit de carlins.

Carlins?... A Alicant?... Y en tems de calor? Oh! es precis recomenar al arcalde, si es que tenen de correr pèls carrers, que per mor de Dèu no 'ls deixi pas anar sense *bossal*.

Un sargento en l' acció de Gandesa vá bábres ab nou carlins á la vegada y á tots nou los deixá estesos.

En bona fé: aquest modo de fer veure las estrellas als nostres enemichs, bè mereix que 'l valent sargento se 'n vegi també alguna á la màniga de la levita.

CANTARELLAS.

Sempre 'm donas esperansas
y may me donas res mes....
¿No 't pots allargá una mica?
¿No 'm pots doná algun quartet?

Maca 't diu tothom que 't véu,
tothom que 't mira 't diu maca,
¡ab tant macarte tothom
bè 'n déus estar de *macada*!

Desde 'l dia en que 's tocaren
ab los mèus tos cabells d' or,
de frisansa estich morintme.
¿Sabs que pican los tèus polls?

T.

Anant vestida de vert
t' hi vist al passeig de Gracia...
vés Antonia en nom de Dèu
que 'l vert... es menjá pèls ases.

D. M. O.

Que jo tinch las camas tortas
tot sovint me dius Carmeta,
y jo 't dich que no es vritat
perque 'n tinch una de dreta.

C. DE LA A.

Sempre que veig uns rosaris
posats de un carli á la ma,
se 'm figuran las cadenas
ab que á Espanya vol lligar.

N.

QUENTOS

Un amich convida á un altre.

Lo convidat era un xicot de molta barra.

Durant lo dinar, l' hi deya 'l primer:

—Home menja.

—Ja menjo, contestava 'l de la gana.

—Home menja, tornava á dirli,

—Si menjo molt ¿qué no 'u véus?

—Home 't dich que menjis l' hi digué molt cremat al cap de un rato...

—Pero si estich menjant, per mort de Dèu.

—No menjas, no: lo que fas es que *devoras*.

En un poble de Catalunya hi havia varios joves divertits pue sempre 'n feyan una ó altre.

Acordaren un dia anar á robar las gallinas de un barbé que 's creya ser molt espavilat. Las hi robaren y 'n feren una arrossada.

Un dels de la gresca anomenat Ramon, aná á afeitarse á la seva barberia, y 'l pobre barbé li digué:

—Sab, senyor Ramon, que aquesta nit me han robat totas las gallinas.

—Cá, no pot ser contestá l' altre.

—Si qu' es cert, y aixis volgués Déu que sortissen las plomas á la cara del lladre.

—No hu vulgau pas, contestá lo senyor Ramon, que oscarían la navaja.

EPICRAMAS

—Lo mèu fillet que al cel siga
tingué una mort dolosa, Tuyas.
—¡Ay, ay! de que va morir-se?
—Vá morir de un tip de xufas.

—Séns dona, deya un solté,
no puch pas viure....

—Ay carat

(respon un) donchs D. Bernat
no pot viure perque 'n té.

J. T.

De sas tres fillas hermosas
que ab una 'm casés volia
un amich, y 'm deya: —«Tria,
ja sabs que son flors preciosas.»
—«Tres flors son á qual mes bellas
certament, l'hi responguí:
pero fill no fan per mi
perque jo las vull ponsellas.

T.

Lo paper ha pujat molt
y no puch darli á aqueix preu.
—Aquests dos serán bolsistas....
—Ca: contractan un estel.

PH.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR de la Campana.

Han remés xaradas ó endavinallas dignes d' insertarse, 'ls ciutadans Alt y Prim, Gestus, Poindexter, Un montanyés y Peret de Sarriá.

N' han remesas que pera insertarse haurían d' esse arregladas los ciutadans M. Cadenet y Pere Botero.

Las demés que s' han remés y 'ls noms dels autors de las quals no quedan mencionats, no pòden insertarse per fluixas, fàcils d' endevinar, mal combinadas, mal versificadas ó per altres defectes per l' estil.

Ciudadá Rasquis. La solució del número anterior va venir tart. —Un manxairc. Lo que 'ns remet, encare que ben versificat, no pot insertarse per flux de conceptes. —Un estudiant desahuciat. Lo seu epigrama verdeja bastant: per so no podem insertarlo. —J. Lopez C. La carta que 'ns remet, si volgués treure'n profit, hauria d' enviarla a algun diari: nosaltres nos veyem en l' impossibilitat d' ocuparnos del assumpto. —Un mosquit. Insertarém algun quento. —Simon del Orni. Prengui un poch de paciència, que ja mirarem de complaure'l. —Jeroni. La seva cantarella no va. —Pantemina. Insertarém algun epigrama: respecte á la xarada que 'ns torna á remetre, observi que forma un pareat y que tot pareat deu esser consonant y no assonant: per so varem dirli que havia d' arreglarse la combinació está molt be. —P. Re. Las cantarellas que 'ns envia son ben versificadas: pero 'ls conceptes son tan fluixos que no 'ns atrevim á insertarlas: ¡pebre, home, pebre! —Un sagrista. No pot insertarse lo que 'ns envia. —Alt y Prim. Nos sembla haver llegit lo que 'ns remet en un altre puesto: fassa 'l favor de dirnos si es copiat. —Felip Ganyota. També tenim sospitas respecte á lo que 'ns remet vosté, encare que está tan mal versificat, que 's fa impossible insertarlo. —Macari. No por approfitar me que l' última cantarella. —Pep Gardimany. No podem insertar lo que 'ns envia. —Poindexter. Idem idem. —M. Cadenet. La seva poesia es molt poch espontánea: la forma sembla forçada: hi falta 'l brillo corresponent. —Boixompifalg. Aprofitarém alguna seguidilla de vosté. —Pere Botero. Igual que alguna cosa de lo que vosté 'ns envia. —Zab y Stump. Lo mateix que una cantarella de vosté. —Gestus. Insertarém la seva poesia. —Simon Alsina. Lo mateix farém ab la seva. —Sabatas y miljas blavas. ¿Qué s' ha proposat ab la seva carta? Si no estés tant plena d' insults l' hi contestaríam: ara per tota resposta no tenim que fer mes que tornárl'hi, y suplícarli que se 'ls guardi be, tancats dintre 'l bagul, perque nosaltres no 'ls volem.

SOLUCIÓ

á la xarada y á l' endavinalla del últim número

Fou bona l' EN-DA-VI-NA-LLA,
la CA-RI-CA-TU-RA igual,
per cert qu' es de un rey pirata
qu' es mes corcat que un DIDAL.

PANTOMINA.

Han endevinat totas tres solucions los ciutadans Poindexter, Gestus, Fiab Stump, Alt y Prim, Jenani, R. R. y F. Magarrinyas, y F. Ll. y B.

Han endevinat las 1.ª y 2.ª los ciutadans Simon del Orni, Un montanyés, Felip Ganyota, Un Mosquit, Taco, Peret de Sarriá, Miquel Esqueixadeta y Pere Botero.

Han endevinat finalment la 1.ª no mes los ciutadans Pep Gardimay y Macari.

XARADA

I.

Prima la prima quarta
primera tersa,
perque es la dos y última
mes tres postrera
Y só felis
perque una tot va dar-me
de son jardí.

TARAVILLA.

II.

Soch primera dos tres quatre,
de una tot jo soch promés,
tinch hermosa la dos quinta
y comercio ab hu dos tres.

RALIP.

ENDAVINALLA.

Tot lo dia 'l rellotje
me marca á mi,
y després una dona
me va seguint.
Si ab tot aixó no pensas
lo que pot ser,
te 'n vas cap á l' iglesia
y 'm veurás fer.

—UN BARBÉ.

(Las solucions en lo próxim número.)

IMP. DE LA V. Y F. DE GASPAR.—ATAULFO, 14.

1. Lopez editor.—Rambla del Mitj 20.